

Aytül Akal

SÜPER
GAZETECİLER-5
SON BASKI

tudem

Aytül Akal

••
SÜPER
GAZETECİLER-5
SON BASKI

SÜPER GAZETECİLER-5 SON BASKI

© 2021, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Aytül Akal

EDİTÖR: Hülya Dayan

DÜZELTİ: Özge İpek Esen

KAPAK RESMİ: Zeynep Özatalay

KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli, Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Eylül 2021 (10.000 adet)

ISBN: 978-605-285-595-9

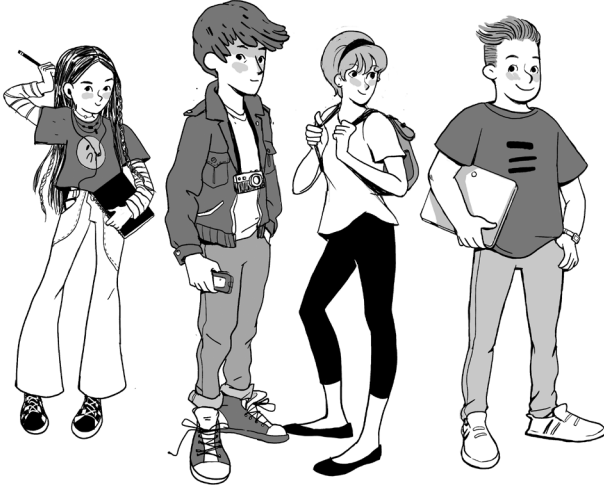
Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Aytül Akal

SÜPER
GAZETECİLER-5
SON BASKI

tudem

Bölmeler

- Kayıp Resim (Selin) ... 9
- Gizemli Konuklar (Evren) ... 13
- Bankada Karmaşa (Yener) ... 17
- İstenmeyen Konuk (Elif) ... 21
- Selin Yine Kızgın ... 24
- Süper Gazete ... 29
- Herkesin Sorunu Var ... 33
- Otoriter Hala ... 38
- Elif Nerede? ... 41
- Resim Kimin? ... 45
- Durum Karışık ... 49
- Elif Yine Yok ... 53
- Elif'e Neler Oluyor? ... 57
- Hafta Sonu Neler Oldu ... 63
- Okul Ziyareti ... 68
- Yeni Sergi ... 72
- Müdür Odasında ... 77
- Telefonlar Ardı Ardına ... 81
- Komşu Ziyareti ... 85
- Banka Ziyareti ... 88
- Bardak Taşıyor ... 92
- Anahtar Neyi Açıyor ... 96
- Belediye Ziyareti ... 100
- Köyde Durum ... 103
- Kredi Bekliyor ... 107
- Belediyeden Çıkış ... 110

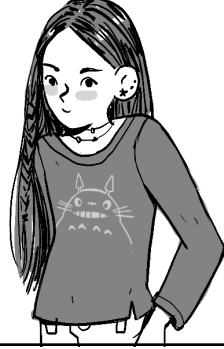
Evren'in Ezberi ...	113
Yener Öğreniyor ...	115
Günün Sürprizi ...	118
Alkış, Alkış! ...	122
Atölye Ziyareti ...	125
Gizli İşler ...	130
Özür Notu ...	133
Evren Sessiz ...	136
Kim, Nereye? ...	139
Çözümler Yakın ...	142
Belediyede Görüşme ...	145
İmza Kimin? ...	148
Telefon Trafığı ...	151
Baba Evi ...	154
Hafta Sonu ...	159
Hafta Sonu Buluşmaları ...	165
Zor Kararlar ...	169
Çılgın Pazartesi-1 ...	173
Çılgın Pazartesi-2 ...	178
Çılgın Pazartesi-3 ...	182
Çifte Kontrol ...	186
Soruşturma Başlıyor ...	189
Kim Yem Olacak ...	195
Çay Toplantısı ...	200
Son Baskı ...	204

Evren

Arkadaşı Yener'in parlak fikirlerini uygulamaya geçirmekte usta. Bilgisayarı iyi kullanıyor, fotoğraf çekmeyi seviyor ve sihirbazlık numaraları yapmaya bayılıyor. Yan yana geldiklerinde hemen kızardığından, Elif'e karşı olan duygularını anlamakta zorlanıyor. Bu nedenle Yener'in alaylarına katlanmak zorunda kalıyor. Babası doktor, annesi ev kadını. Ergenlik çağına girip girmediği konusunda epeydir annesinin takibinde.

Selin

Yazmaya ve resim yapmaya meraklı. İleride güzel sanatlarla ilgili bir meslek edinmeyi hayal ediyor. Gazeteci, dekoratör ya da tasarımcı olmak da istediği meslekler arasında. Süper Gazete için çalışarak, gazetecilik konusunda deneyimlerini artırmayı, böylece ileride ne yapacağına dair daha kolay karar verebileceğini düşünüyor. Yardımsever, çalışkan bir kız. Kitap okuyor, kendini sürekli geliştiriyor. Babası iş adamı, annesi öğretmen.

Yener

Anne babası yıllar önce ayrılmış. Banka müdürü olan annesiyle yaşıyor. Arkadaşları arasında ilginç fikirleri ve esprileri ile tanınıyor. Bilgisayarı iyi kullanıyor ve grafik işleri yapmayı seviyor; bu nedenle Süper Gazete'nin düzenlemesini o yapıyor. Annesi ile aralarında güven dolu bir ilişkileri var. Süper Gazete fikri ondan mı çıktı, yoksa Evren'den mi hatırlamasalar da ileride gazeteci olmak düşüncesi iki arkadaşın da aklından geçiyor.

Elif

Meraklı, sorgulamayı seven, araştırmacı bir kız. Güvenilir bir arkadaş. Evdeki sorunlarını okul hayatına yansıtılmama dikkat ediyor. Ünlülerin adreslerini biriktirmeyi seviyor. Annesi apartman görevlisi, babası belediyede çaycı. Bu nedenle herkesten daha çok çalışarak dilediği üniversiteye kendi çabasıyla girebilmeyi hedefliyor. Kafasına koyduğunu başarabileceğinden emin. Kardeşi Arif'le zaman zaman çekişiyor.

Kayıp Resim (Selin)

Ders zili henüz çalmıştı ki Selin sınıfın kapısından içeriye hışımla daldı.

“Resmimi KİM ALDI? Söyleyin çabuk!”

Selin’in sözleri, şakalaşıp gülenlerin gürültüleri arasında kaybolup gitti.

Sınıf arkadaşlarının dikkatini çekmek için bu kez elini öğretmen masasına var gücüyle vurarak avazı çıktığı kadar bağırdı:

“RESMİMİ KİM YÜRÜTTÜYSE HEMEN VERSİN, YOKSA...”

Sözleri aniden oluşan sessizlikte dev bir balon gibi patlayarak kulakları tırmaladı. Sonunda herkes susmuştu, ama Selin sınıftaki sessizliğin asıl nedeninin öğretmenin kapıda görünmesi olduğunun farkında değildi.

“Yoksa ne... Selin? Neler oluyor?”

Öğretmeni karşısında görünce kıpkırmızı oldu. Az önce gümbürdeyen sesi birden kedi mırıltısına dönüştü.

“Sergideki resmim yine kayıp öğretmenim. Birisi resimlerimi çalıyor.”

Gökhan oturduğu yerden laf attı. “Senin resimlerini alıp kim ne yapsın yahu?”

Kerem altta kalmadı, Gökhan’ın alaylarına katıldı. “Ne mi yapacak? Tuvalet kâğıdı diye kullanacak tabii.”

Öğretmen, “çok ayıp” der gibi gözlerini kocaman açarak ikisini sessizce uyardı. Sonra Selin’e dönerek, “Belki yere düşmüştür,” dedi. “Sergi alanının önünden gelen geçen çok oluyor.”

Selin ağlamaklıydı. “Baktım öğretmenim. Her yeri aradım. İlk ikisinde yanlışlıkla düşmüş olabilir diye pek üstünde durmamıştım, ama bu üçüncü...”

Evren oturduğu yerden, “Rüzgârdan uçmuş olabilir mi Selin?” diye yapıcı bir yorum getirmeye çalışırken Gökhan fırsatı kaçırmadı. Bu kez öğretmene duyurmamak için, “Rüzgâr aldı götürdü, satamadan getirdi,” diye ninesinden duyduğu eski bir tekerlemeyi mırıldanmaya başladı.

Kerem, “Anladım! Resimde kuşlar vardı ya, açık pencereden kanatlanıp uçmuştur demek istiyor Evreen,” diye dalga geçmeyi sürdürdü.

Gökhan itiraz etti. “Kuş değil, tavuktu onlar.”

Öğretmen uyarısını bu kez sözlere döktü. “Birbirinize karşı kırıcı olmayın, saygılı davranın.” Sonra Selin’e döndü, “Sen gazete hazırlayan gençlerdensin, değil mi?” dedi. “Sizin gazete geçen yıl öğretmenler odasında çok konuşuluyordu.”

“Evet öğretmenim,” dedi Selin gururla. “Evren, Yener ve Elif’le birlikte hazırlıyorduk.”

Yener heyecanlanıp oturduğu yerden, “Süper Gazete!” diye bağırdı.

“Çok başarılı bir gazete! Devam edin gençler.”

Öğretmenin takdiri hoşuna gitse de Elif hüzünlü bir ifadeyle sırasında ayağa dikildi, “Bu yıl devam etmemiz çok zor ama öğretmenim,” diye söze katıldı. “Dersler çok ağır. Bir de yıl sonunda LGS var...”

Öğretmen anlayışlı bir tavırla başını salladı. Eliyle işaret edip Elif’i yanına çağırdı. “Sen arkadaşınla git, sergi alanına iyice göz

atın. Oralarda bir yerde olmalı... Nereye kaybolacak ki... bulursunuz.”

Gökhan hevesle ayağa fırladı, sıraların arasından geçerek öğretmene doğru ilerledi. “Ben gideyim Selin’le. Kayıp şeyleri bulmakta ustayımdır. Geçen gün Merve kalem kutusu kayboldu diye hüngür hüngür ağlıyordu da ben şıp diye buldum.”

Merve, “Peh! Sanki senin sakladığını anlamamıştım,” diye söyledi. “Hem ben kalem kutum için ağlamıyordum ki.”

“Hazır kalkmışsın, sözlüye gel, dün verdiğim ödevi anlat bize Gökhan,” dedi öğretmen hınzır bir gülümsemeyle.

Gökhan, “Yok öğretmenim, kalemim yere düşmüştü, onu almak için kalkmıştım,” diyerek sözlüden kurtulmaya çabalarken Selin’le Elif kapıdan çıkmışlardı bile. Koridoru geçip çıkışın önünde sergi alanı olarak kullanılan geniş hole yöneldiler. Resimlerin iğnelendiği panoların arasında birkaç kez dolaştılar. Hemen hepsi yerli yerindeydi. Sadece birinde boş bir alan görünüyordu, o da bir gün önce asılan Selin’in resminden geriye kalan boşluktu.

Elif, kenardaki iğneye işaret etti. Ucunda kalan yırtık parça dikkatini çekmişti. “Resim kendiliğinden düşmemiş, sertçe çekilip alınmış gibi,” dedi.

“Ben de onu diyorum ya...” Az önce sınıfta sergilediği sinirli hâlinin nedenini Elif’in anladığına sevinmişti. “Gördüğün gibi, iğnenin yalnızca biri yerinde duruyor, diğerleri resim alınırken yere düşmüş. Bu iğne güçlü çıkmış, bırakmamış kâğıdı; bu yüzden hırsız, köşesinden yırtıp almış...” diye açıkladı Selin.

“Belki de acelesi vardı...”

“Olabilir... Tam o sırada biri geliyorsa, ona belli etmemek için...”

“O yırtıktan parmak izi mi alsak?”

“Yok, yerdeki iğnelerin ucundan almalı...”

Bakışıp gülüştüler. Selin'in az önceki sinirli hâli geçmiş gibiydi. Kuşkusuz, ikisinin de aklına aynı anda aynı şey gelmişti: Süper Gazete! Gazeteyi hatırlamak her zaman morallerini yükseltirdi.

“Parmak İzi, Resim Hırsızını Ele Verdi!”

“Harika bir haber başlığı olur!”

“Bu yıl gazeteyi hazırlayabilir miyiz dersin?” dedi Elif hüzünlü bir ifadeyle. Çok çalışması gerektiğini bildiğinden gazeteye ayıracak zamanı bulabilme konusunda umutsuzdu.

“Resim hırsızından başlamaya ne dersin?”

“Evren'le Yener'e konu beğendirmek deveye hendek atlatmaktan zor ama biliyorsun...”

“Hırsız bulursak konuyu ciddiye alırlar.”

“Kim yapmış olabilir sence?”

Böylesine sevimsiz bir şakaya kalkışabilecek arkadaşlarının adlarını akıllarından geçirerek sınıfa doğru yürüdüler.

İçeri girdiklerinde, Gökhan'ı kan ter içinde kem küm ederek dersi anlatmaya çabalarken buldular.

Gizemli Konuklar (Evren)

Okuldan döndüğünde annesi genellikle evde olurdu. Evren her durumda zili çalmayıp anahtarıyla içeriye girmeyi alışkanlık edinmişti. Anahtarını kullanmak kendisini yetişkin gibi hissettirirdi. Eğer evde konuk varsa annesine görünmeden odasına kaçmak için de bir fırsat olurdu.

Servisten inip bahçeyi geçti. Kapıya geldiğinde paspasın üzerindeki gördü.

“Hoppala, evde birileri var! Ayakkabılarını kapı önüne atmışlar.”

Bir keresinde Merve’den duymuştu; kalabalık bir akraba grubu geçmiş olsuna geldiğinde ayakkabılarını kapı önünde bırakmışlardı da, üzerlerinden atlayıp eve girmek isterken takılıp düşmüş, kolunu incitmişti. Merve bir hafta boyunca kolu sarılı gelmişti okula.

“Görgüsüzlüklerini bütün mahalleye ilan eden bu konuklar da kim acaba?” diye söylendi Evren. Kimliklerini ayakkabıların modellerinden tahmin etmeye çalıştı. Biri yüksek dolgu topuklu olduğuna göre kesinlikle bir kadına aitti. Diğer spor ayakkabıydı ama devasa boyutuna bakılacak olursa o da bir erkeğe ait olmaydı.

“Kapı önünde bırakılan ayakkabı hikâyesinden bir haber çıkar mı acaba?” diye düşünerek cep telefonuyla birkaç fotoğraf aldı.

Eğer konuyu habere donüştürebilirse Merve'den de röportaj isteyebilirdi.

Anahtarını kilide yerleştirip yavaşça çevirdi. Annesine yakalanmadan odasına sessizce yöneldi. Aksi hâlde annesi konukların yanına gidip, "Hoş geldiniz" demesini, o da yetmezmiş gibi bir süre yanlarında kalıp sohbet etmesini isterdi. Bunun neredeyse on dört yaşına gelmiş bir delikanlı için ne kadar sıkıcı olduğunu bir türlü anlamıyordu. Evren aslında sadece konuklarla değil, anne babasıyla sohbet etmekten de sıkılıyordu artık. İki ayrı dünyada gibiydiler. Hatta üç... Annesinin dünyası farklı, babasınınki farklı, onunki ise bambaşkaydı. Sadece yemeklerde ortak bir sohbet fırsatı bulurlardı ki Evren onu da kısa tutmaya çalışırdı. Zaten sohbetler hep aynı çerçevede yinelenirdi:

"Okul nasıl gidiyor?"

"İyi."

"Arkadaşlarıyla aran nasıl?"

"İyi."

"Derslerle ilgili bir sorunun var mı?"

"Yok."

"Bu yıl sınıf birincisi olursun artık..."

Sohbetleri hep annesinin bu dileğiyle biterdi. Sınıf birinciliği, annesinin asla gerçekteşemeyecek beklentisiydi yalnızca; bu yüzden Evren onu her defasında yanıtız bırakırdı.

Nermin Hanım, sınıfında en azından ilk üçe girmesi için her dönem oğlunu sıkıştırıp sonunda düş kırıklığına uğramaktan bıkmamıştı.

Aslında Evren'in dersleriyle ilgili bir sıkıntısı yoktu; her zaman geçer not alırdı. Yalnızca annesinin beklentisi, onun karşılayabileceğinden ya da karşılamak istediğinden çok çok daha yüksekti ve asıl sorun buydu.

‘Tuhaf şey! Annem geldiğimi ilk kez fark etmedi,’ diye geçirdi aklından. ‘Yakalanmadan odama çıkayım hemen...’

Merdivene doğru sessizce ilerlerken salona kaçamak bir göz attı; kapısı kapalıydı. Oysa annesi, önünden geçerken onu görüp konukların yanına çağırmak için kapıyı her zaman ardına kadar açık bırakırdı.

Salondan gelen sesler, Evren’in kulağına bölük pörçük çalındı.

“Teslimat... ne zaman?” Bu soruyu soran annesiydi.

“Yakında... anahtarı... hazırlanıyor...” Bunu söyleyen de tanımadığı bir erkek sesiydi.

Onu hemen bir kadın sesi izledi. “Bak çok... gizli... sonra haber...dikkat...”

Annesi gecikmeden yanıtladı kadını. “...elbette gizli... hiç kimse...”

“Ödeme... şimdi...”

“... şey... sonra... anahtarı... gelsin...”

Evren meraklanmıştı. *Anahtar... ödeme... gizli...* Tuhaf bir konuşmaydı. İçeride neler döndüğünü anlamak için çıktığı birkaç basamağı gerisin geri indi ve salon kapısına yaklaştı.

Annesi her ne dediyse onları kızdırmış olmalıydı ki sesler birden yükselmişti. Konuşmaları net olarak duyuyordu artık.

“Olmaaz! Birçok kişi payını bekliyor. Zamanı gelince aksilik çıkmaması için parayı şimdiden alıp gerekli yerlere vermem gerek...”

Araya bir kadın sesi karıştı: “Ay Nermin Hanımcım aşk olsun, düşünecek ne var ki? Kardeşim, kocanın doktor olduğunu söyledi. Elbette kenarda köşede birikmiş epey paranız vardır.”

Erkek sesi, kadıninkini bastırdı: “Bakın, beni boşuna oyalamayın. Bu parayı hemen ödeyecek başka adaylar var.”

Nermin Hanım’ın telaşı sesine yansıyordu: “Aaa, sakın haaa! Herkese dağılırsa bir işe yaramaz ama!”

“Öyle Nermin Hanımcım. Kardeşim bu fırsattan sadece özel ve seçkin kişileri yararlandırmak istediğimizi biliyor, o yüzden sizi önermişti.”

“Evet evet, haklısınız. Bekleyin, getireyim hemen.”

Salon kapısı aniden açılınca Evren kaçacak fırsatı bulamadı, annesiyle burun buruna geldi. Nermin Hanım’ın şaşkınlığı yüzüne yansırıyordu.

“Aaa, sen geldin mi, ne çabuk!” Salonun kapısını ardından sıkıca kapatırken saatine baktı. “Tabii ya, saat kaç olmuş, farkında değilim. Okul sonrasında her zaman arkadaşlarıyla buluşurdun, ne oldu bugün, niye erken geldin? Neyse, burada oyalanma da odana çık, test çözmeye başla. Konuklar gidince yiyecek bir şeyler hazırlarım sana.”

Evren merdivenleri çıkarken şaşkıındı. Annesi neden bu kez onu salona çağırıp konuklarla konuşması için zorlamamıştı? Kimdi o konuklar? Konuştukları konu neydi öyle, *anahtar*, *ödeme* falan? Bu gizlilik niyeydi?

Merdivenleri ağır adımlarla oyalanarak çıkarken annesinin, girişte duvarda asılı duran kutudan evdeki gizli kasanın anahtarlarını aldığııı gördü.

Ayül Akal

Büyüyünce yazar ya da şair olmak, Akal'ın çocukluk düşüydü. 1974'te başlayan yazın serüvenini, 200'e yakın şiir, öykü, masal, anı, tiyatro oyunu ve roman türünde eserle sürdürdü. Çocukların kişilik gelişimi ve kendilerini tanımaları konusunda çalışmalar yaptı.

Kitapları Almanca, İngilizce, İspanyolca, Farsça, Azerice, Bulgarca, Macarca ve Arapçaya çevrilerek yurt dışında yayımlandı.

Yazarın ayrıca okul öncesine yönelik geniş koleksiyonu Uçanbalık Yayınlarında yer almaktadır.

Yazarla ilgili bilgi için: www.aytulakal.com

Kitaplarıyla ilgili bilgi için: www.aykita.com

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Öykü:

Babamın Sihirli Küresi, Benim Babam Sihirbaz
Babam Duymasın, Annem Neden Çıldırdı?
Kızım Nerdesin?, Kızım, Ben Çocukken
Oğlum Nerdesin?, Oğlum, Ben Çocukken

Roman:

Süper Gazeteciler-1
Süper Gazeteciler-2 Parktaki Esrar
Süper Gazeteciler-3 Likörlü Çikolata
Süper Gazeteciler-4 Belalı Davetiye
Süper Gazeteciler-5 Son Baskı
Kayıp Kitaplıktaki İskelet 1 (Mavisel Yener ile)
Kayıp Kitaplıktaki İskelet 2-Yaşayan Ölüler (Mavisel Yener ile)
Kayıp Kitaplıktaki İskelet 3-Fare Sarayı (Mavisel Yener ile)
Kırmızı Arabanın Hayaleti
Süper Çocuklar-1 Renk Delisi
Süper Çocuklar-2 Ses Delisi
Süper Çocuklar-3 Koku Delisi
Süper Çocuklar-4 Süs Delisi

Aytül Akal
SÜPER
GAZETECİLER-5
SON BASKI

Süper Gazeteciler serisinin beşinci macerası, sekizinci sınıfa giden dört arkadaşın kendi çabalarıyla hazırlayıp dağıttıkları *Süper Gazete* için haber toplarken karıştırdıkları heyecan dolu serüvenleri anlatıyor; arkadaşlıklarını, okul ve aile ilişkilerini genç okurlarıyla içtenlikle paylaşıyor.

10-15 yaşın ilköğrenliğe girişte karşılaştıkları sorunların da yansıttığı roman, sürükleyici dili ve heyecanlı öyküsüyle, okurlarını daha ilk sayfalardan serüvene katıyor.

Süper Gazeteciler, hayatlarına yön verecek sınava hazırlanmaktadır. Ancak Elif'in uzaklardan gelen akrabası, Evren'in evdeki kasada gördüğü sayfalar, Selin'in resimlerinin gizemli bir şekilde ortadan kaybolması ve Yener'i şaşırtan sürpriz, hayatlarını sınavdan daha çok etkilemek üzeredir. Dört arkadaş, tüm sorulara yanıt bulmak üzere kolları sıvarlar.

ISBN: 978-605-285-595-9

9 786052 855959

tudem.com

tudem yayınevi grubu